

Felelős szerkesztő: HALÁSZ IMRE. Szerkesztőség: Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

KÖZZÉRDEK POLITIKAI NAPILAP.

Kiadó-tulajdonos: HALÁSZ IMRE. Kiadó-hatalom: Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4).

Table with 3 columns: Agra, Tatra, and other categories. It lists various items and their prices.

Magyar nyelvű... A Magyar nyelvű... This section discusses the Hungarian language and its role in national identity.

Magyar nyelvű... A Magyar nyelvű... This section continues the discussion on the Hungarian language and its importance.

Magyar nyelvű... A Magyar nyelvű... This section further explores the topic of the Hungarian language and its cultural significance.

Budapest, június 1.

A „National Zeitung“ mely a német „nemzeti szabadelvű“ párt főközlönye, egy hosszú vezércikket közöl Magyarországról jelen helyzetéről, úgy a mint az az utolsó országgyűlésen lefolyt eseményekből kifejlődött.

Nem szándékunk arra reflectálni, mennyiben helyes vagy helytelen a „N. Z.“ ismertetése, melyet részint pesti levelezője, részint pedig bécsi lapok értesítései nyomán közöl. De miután tapasztaltuk, hogy a „N. Z.“ lapunk cikkeit figyelemmel kíséri, szükségesnek tartjuk a „N. Z.“ vezércikkének zárszavaira és az abban foglalt felszólításra a magyar nemzethez, néhány szóval válaszolni.

Midőn az irántunk jó indulatu német lapok, melyek évek óta magyar érdemi tudósításokat közölnek, ily téves fogalommal bírnak a magyar nemzet cselekedetei felől, akkor annak mélyebb okának kell lenni, mint egyelőre látszik.

A „National-Zeitung“ nem mondhatja, hogy nem ismeri a viszonyt, mely a nemzetiségek és a magyar állam között létezik, miután három év óta számtalan cikket és levelet közölt, melyekben ki voltak fejtve ama pártatlan szabadalmak, melyeknek a nemzetiségek úgy az egyházi autonómia, mint a nemzetiségi törvény által birtokában vannak.

A „N. Z.“ jól tudhatja, hogy ha a lengyelek csak századrészt követelnék azon szabadalmaknak a német állammal szemben, melyekkel a nemzetiségek Magyarországon bírnak, követkeleik általános gúnykacajt idéznének.

Mondjuk ki öszintén, minden időben volt és jelenleg is van Németországban egy hatalmas párt, mely ar-

országgyűlésen megjelenhessenek, s a törvényhozás működése a mondott napon és helyen akadálytalanul megindíthatassék.

Kikhez egybiránt esztári és királyi kegyelmünkkel kegyesen hajlandók maradván.

Ferencz József, s. k. Bárány Wenckheim Béla, s. k. A hétfői dunai hajózás alkalmával — mint a „P. Lloyd“ értesül — ő felsége beszégetés közben csodálkozását fejezte ki azon, hogy a hadügyminiszterválságról hírek támadtak, melyekre semmi sem adhatott okot.

A horvát országgyűlés május 30-iki ülésén, mint a táviratok már jelezték, az ultra nemzeti párt vezetője Makane az iránt interpellálta a bánt: igaz-e, hogy a horvát kormány autonómiájának körébe tartozó fontos javaslatok csak a magyar minisztertanácsban történt előleges tárgyalás és jóváhagyás után terjesztettek a korona elé, hogy mely javaslatoknál történt és hogy mivel igazolja a bánt e törvényellenes eljárását.

Ezen interpellációnak nagyobb érdeket azonban csak azon indoklás kölcsönzött, melylyel Makane ur kérdését megfűszerezte. Makane ugyanis a bánt erélytelenséggel vádolta. A bánt nem egyéb Makane szerint mint magyar hivatalnok s az országgyűlés többségével együtt a miniszterterhetetlen, s funkcióját a magyar miniszterelnök teljesíti. A bánt, a többség és a miniszterium elleni kifakadásokkal beszélt Makane a „Draug“ szerkesztőjének ügyéről. Ha a „Draug“ megváltoztatta programját és az ellenzékhez csatlakozott, a szeptemberi manifestum szerkesztői is változtattak programjukat.

A ház nagy nyugalansággal hallgatta a beszédet a Makaneet az elnök több ízben rendre utasította.

A horvát bánt feleletének érdekel nékem eleje. Kár, hogy a bánt rögtön nem válaszolt e neveléses kifakadásokra, melyekre nagyon könnyen megadhatta volna nyomban az illó választ.

Bécs, május 31. (Eredeti levél.) Habár a számolások még nincsenek teljesen befejezve, hozzávetőleg mégis meg lehet már határozni, mennyibe került ő felsége dalmáciai útja. A költségek felmehettek 450,000 éftra. Ily körülmények között érthető, hogy a galicziai ut elmarad, habár már két ízben volt kilátásba véve. Azt az expediciót, hogy ilyen útutazásoknál, mint a melyek nem mulatságból, hanem az állam érdekében történnek, a birodalmi tanács illetőleg a magyar országgyűlés rendkívüli kiadást szavazzon meg, ő felsége határozottan visszautasította.

Fusionalis apróságok. Debreczen nem hiába kálvinista Róma s Tisza Kálmán nem hiába debreczeni pápa, — olyan bizalmas lábon áll az istennel, hogy olyanformán stylum beszél vele, mint a mely a minisztercollegaihoz intézett átiratok végén szokásos: „Ha isten azt adta — így szól a belügyminiszter tegnapelőtt Debreczenben — hogy engem né-

zett volna ki arra, hogy ezen ur kezében eszköz legyek, fogadják érte soha meg nem szünő halálamat.

Mi a szabadelvűség? Erre a fontos kérdésre is Debreczenből kellett megkapnunk a helyes választ. Tisza ugyanis következőleg definiálta a szabadelvűséget az érdekes civisek előtt: „ha valaki megfelelő irányban elindul s a körülmények szerint hol lassabban, hol gyorsabban, de biztosan és mindig a kitűzött cél felé halad.“

E szerint Caradoc és Radamant számot tarthatnak arra, hogy a szabadelvű pártközösségeknek, mert ha valaki, úgy ezek bizonyára, „hol lassabban, hol gyorsabban egy kitűzött cél felé haladtak.“

Tudják-e tisztelt olvasóink: ki az a Szabadhegyi Antal? Ha eddig nem tudták, megtudhatják „beszámoló beszédeiből.“ Mert Szabadhegyi Antal nevezetes ember.

Szabadhegyi Antal következőleg számol be az utódiaknak: „Szabadelvi pártta alakulván, úgy hiszen tisztelt választó polgártársaim, csak Önök helyesléssel találkoztam, midőn azon pártunk tagjává lettem, jóllehet a Deák-párt is, melynek lobogója alatt Istent kegyelméből már 45 évig harcoltam, mindig szabadelvű volt, én tehát elveimnek csak hű követője vagyok.“

E nevezetes nyilatkozatból megtudjuk: hogy Szabadhegyi Antal ur „szabadelvi pártta alakult.“ hogy a Deák-párt 1830-ban keletkezett, — miről eddig a világ mit sem tudott.

Egyébiránt Szabadhegyi Antal azt is megmondja, hogy miért alakult ő szabadelvű pártta, „jóllehet“ eddig a Deák-párt tagja volt.

„Megválasztásom alkalmával — úgy mond — megígértém hogy az egyes adó felfeladás ellen leszek. Minthogy a volt kormány felakará emelni, kivételenséget tapasztaltam, lemondott.“

Ez volt tehát az ok, mely a képviselő urat arra indította, hogy szabadelvű pártta alakuljon. Kérdés, vajon nem fog-e is majd „kivételenséget tapasztalván“ — megbukni?

Önbizalma valóban nem közönséges s nem volna csoda, ha kivételetlen dolgokra vállalkoznék. Tetteire utalva így nyilatkozik választói előtt: „Hogy mint feletem meg kötelességemnek, azt önként vállaltam, mely az adó igazságos felosztását vonja maga után, reményem kötelességemnek eleget tettem.“

Ugodon, mint olvasóink látják, nem csupán meszet égetnek ám! Nevezetes emberek vannak ott. Idővel még Ugod kitűzti mily nagy birre emelkedik, kivált ha nagy embereit méltányolni tudja.

Választási mozgalmak. A sárosmegyei jobboldali ellenzék e hó 7-én Eperjesen értekezletet tart.

Bármily lesz, kiálta, már előre mondom: Hála istennek!... S midőn Trégars marquis csodálkozva felnevezett: — Igen, hála Istennek! ismétlő hevesen, mert végre változás lenne és meguntam, megelégettem ezt a életet... De igen, igen meguntam... eddig vagyok vele, mert hát végre megcsodálom az ember, ha örökké, változatlanul boldog egy és ugyanazon, egyhangy szerencsében!..

S ha megmondolom, hogy vannak oly örült boldokok, kik azt hiszik, hogy mulatok, s kik irigylük sorsomat... Ha megmondolom, hogy gyakran, ha kocsin elrobogok mellettük, hallom a kis grizeteket, a mint látszólagra felkiáltanak: „Mily boldog!... Kics ostobák! Bár itt volnának helytelen!... Ok, ok énekek! Örömeik változása követik egymást, ok szenvednek, remélnek, várnak, félnek, sorsuk hol jóra, hol roszra fordul, ismerik az esős napokat és a naposagat! — Mig én?... Mindig, örökké szélesedem... a légnéző változatlan szép időt mutat!... Mily unalom!... Tudja mit csináltam ma? — Ugyanazt, mint tegnap s holnap azt teszem a mit ma... Egy jó ebéd pompás dolgot, de folytatás ép oly jó ebédet enni, külön talak, mellékletek, hiányok nélkül!... Brrr... Mindegy szarvasombó!... Isten bocssá, ma burgonyát kérék!... Liassa könnyűnkül tudom az étlapot.

választóira Hegedűs Sándort szándék- eszék rácsorolyálni.

Eperjesen Bujanovics Sándort tegnap mondott beszámolójában a megyei és parlamenti reform kérdésében határozottan a jobboldali ellenzékhez csatlakozott. A „P. Lloyd“ táviratával szemben mi arról értesülünk, hogy Bujanovics megválasztatása biztosnak tekinthető.

S. A.-Ujhelyen Matolay szabadelvű ellen dr. Moskovicsot emlegetik a jobboldali ellenzék részéről.

Szlávy József múlt vasárnap mondta el beszámoló beszédét pozsonyi választói előtt. Ebben többek közt a fusionalis mozgalomról következőleg nyilatkozott. „1874 kezdetén — ugymond — kísérletet kezeltattam arra, hogy a szemben álló pártokat elfogadható alapon egyesítssem és ez alapon az egyesült pártból kormányt alakítsak. A kísérlet meghiúsult. Meglehet, hogy a hiba bennem volt, meglehet, hogy más személyek, meglehet azon körülményben, hogy az eszme még nem érett meg, vagy meglehet egyéb körülményekben. Talán kár volt, hogy a kísérlet már akkor nem sikerült, de talán jó volt, hogy akkor még nem jutott érvényre. Nem akarom ma e kérdést feszegetni, nem akarok róla véleményt mondani. Elég az hozzá, a kísérlet hajótörést szenvedett.“

A pártviszonyok ennek következtében még zártabbak lettek, még jobban megcsökkentek a kilátás üdvözölő haladásra és így mind általánosabb, mind hangosabb lett az óhaj, hogy tömör, hatalmas párt alakuljon, szilárduljon; oly kormány alakítsanak, mely e párta támaszkodva, képes legyen a pártcsenzvedély magas hullámain bolyongó államhajtó erős kézzel biztos kikötőbe vezetni.

Szerencsés, hivatottabb kezeknek legújabb időben sikerült keresztülvinni azt, a mi nekem nem sikerült. Ez talán nem történt egészen azon módon, amint én képzeltem és óhajtottam. De az eredmények, melyeket már most közzétehetünk az újjalakulásnak, mindenesetre fényes bizonyítványt állítanak ki a megtörtént pártfúzió részére.“

Aradon Chorin szabadelvű-párti ellen Varjassy József lépett fel jobboldali ellenzékkel programmal, melyben többek közt a magyar állam nemzeti jellegét a közigazgatási tisztviselőnek a központi kormányzattal szoros összeköttetésbe hozása által is kívánja biztosítani.

A kápolnai kerületben Fáy László volt bálközépi és Babics István volt Deák-párti, most mindketten szabadelvűek a jelöltek. Zentán Majoros ellen Zákó János jelölt jelölt a szabadelvűek. Iglen négy jelölt versenyez a pálmáért; Hammersberg Jenő, Bánó József, Máriássy és Jendrassik Békes-Caabán Kemény Mihály a jelölt.

Budapest, június 1. Hogy mily hatást szültek Tisza Kálmán „képzeltetlen lelkesedéstől kísért“ útja, „fejedelmi fogadtatása Debreczenben“ s „az isteni providenciától“ sugalmazott szava a collegium udvarán: legjobban kitűnik a „szabadelvi“ kormánypárti sőt egyik legbuzgóbb lapjának a „Nemz. Hirlap“-nak következő lelkesedés hűtő szavaiból: „Némelyek nagyobbabásu programmbeszédet vártak Tiszától, melyben kifejtendő az irányt, melyet követni akar, nyilatkozni fog a belpolitikai kérdések egész-

szorozatáról, szóval jövő politikai működésének egész képét és irányát fogja feltárni. És várták annál inkább, mert ma éppen Tisza Kálmánt tartják erre leginkább hivatottnak, s mert ez alkalmat nyújtott volna a képviselőjelölteknek országsszerre arra, hogy vagy sorakozzanak a Tisza Kálmán által követni ohajtott politikai irány mellé, vagy hogy kifejtsek azzal szemben álláspontjukat. Ily programot, legalább az eddig érkezett távirati kimutatások után ítélve, Tisza nem adott; a szabadelvű pártnak nincs zászlója, mely köré sorakozzék, minnek folytatn a választási mozgalomban az egyes jelöltek kénytelenek lesznek az eddig keretben belőle saját a szak állukra esz-nálni politikát. Ennek különben van jó oldala is: a szabadelvű párt jelöltjei nagyobb egyéni önállósággal fognak az eszmék megindulandó harcában részt venni.“

Ha már egy testestől-lelkestől „szabadelvi“ lap is, így kényesürül Tisza diadalutjának hatását paralizálni; s ha a „Pesti Napló“ ugyanakkor inkább Horváth Boldizsár akadémiai föléptéről vezérezkiz: vajjon ki vehetné rosz néven az ellenzék lapoktól, hogy ezek ugyanazon szellemben írják a debreczeni eseményekről mint mi?

Az ellenzék sajtó egyhangyalan azt constatalja, hogy Tisza sokat beszélt ugyan, de semmit nem mondott. Mindenki, nemcsak Tisza ellenfelei, hanem az egész ország nagy programbeszédet várt a belügyminisztertől, hogy a névleges szabadelvűség végtelen tengeren minden világió torony nélkül bolyongó szabadelvű képviselőjelöltek valahára megpillanthassák a honmentés révpártját. Világító-torony helyett azonban kaptak egy kis mécs-et, melyben sok ugyan a lelkesedés olaja, de rövid a kanóc; a mint meggyujják, rögtön kieg. Sa szegény „szabadelvi“ jelöltek vezethetnek most már „saját szakálluk“ fényénél, mint a „Nemz. Hirlap“ mondhatná, a határtaalanba.

A jövő országgyűlési választások. A belügyminiszter valamennyi törvényhatóságokhoz következőt rendeletet intézett: „Ő felsége f. évi május hó 25-kén kelt legfelsőbb elhatározásával a jövő országgyűlést az évi augusztus hó 28-ára egybe-hívni méltóztatván, az erről szóló k. meghívó levél a törvényhatóságoknál ma napon megküldetett. Tekintettel a fennmelt legfelsőbb elhatározásra, valamint arra, hogy az általános képviselő-választások a kiválólag mezei gazdálkodást foglalkozó választók érdekében az aratási nagy munkaidő bekövetkezte előtt foganatosíthatassanak, és szem előtt tartva azt, hogy a választók általános névjegyzékai június hó vége előtt a központi választmányok legnagyobb része által már összeállítva lesznek: az 1875. é. XXXIX. t. cikk 1. §. értelmében nyert meghatalmazás, s az 1874. évi XXXIII. t. cz. 56. §-ban foglalt rendelkezés alapján az általános képviselőválasztásokra f. évi július hó 1-10-ig terjedő tíz napi időközön tüzök ki határidőt.“

Felhívom emellett a központi választmányt, hogy az utóbb idézett törvény 57. és 58. §-a értelmében a királyi meghívó levélnek a közgyűlésben történt kihirdetése után következő napon azonnal összeülvén, az általános választások napját ezen tíz napi határidőn belül tüzze ki, ugyanez alkalommal minden választókörület részére a választás vezérlőre az elnököt, jegyzőt

lehet, Trégars marquis mégis láthatólag meg volt lepve.

A leány nevetett elámulással: — Ime, ez a változatlan, előre meghatározott program, folytatás félig szomoruan, félig negyében, s ezért mondom, — hála Isten! a változás kilátására, bármilyen legyen az. Az szemere veti, hogy nem sajnálom Gilberte kiasszonyt; már hogy sajnálhatnám, mikor irigylem! Ó boldog, szászor boldog! Jövője nincsen már jó előre meghatározva, kijelölve, megállapítva. Szegény, de szabad. Husz éves, szép, gyönyörű hangja van, ha úgy akarja, hol nap a színházban, és hat hónap alatt Paris egyik imádott színházába lehet!

Akkor aztán, mily élet lesz az övé!... Ah! ez az, miről álmodozom, és az, mit választottam volna, ha sorsomnak ura vagyok!... De egy gyorsan nyíló ajtó csattanása felbészakította... Thaller báróné belépett.

Miután rögtön ebéd után az operába mentek, és onnan egy estejre, mit Bois d' Ardon vicomtesse adott az este, a báróné természetesen fel volt öltözve.

Merészen kivágott világos szürke atlasz ruhát viselt, cécise bárony és fekete csipke díszszel. Magára felülvált hajába pompás fuksis „puff“ volt alkalmazva, melynek hálfékony indáit nagy gyémánt szalagocok tartá össze, mely az indák végeivel együtt, fehér, márványos vállaira hullt alá... Oh a gyönyörű családi ünnep!... 14 nappal később férjém úgy megunt, hogy no, és én eddig leszek vele. Egy hónappal később gyűlölni fogjuk egymást, de clubbája és szeretőihez fog visszatérni, és én... Ah! én büszke leszek! Jögmunka lesz ezután egyedül kijárni, és újra megkezdem a régi táncot... clemgyek az erdőbe és bálba, furdokra, futtatásokra, mindenivel, hová anyám jár... iszonyu pénz fogok költeni toillettamre és adóssággal megfizetheti apa... Ime — ez emarült élet, melyre végzetem kárthozatott. Bár Césarine bárónőtől mindent várni

A MÁSOK PÉNZE.

REGÉNY. Írta: GABORIAU ÉMILE. Francziából fordította: ZICHY CAMILLA. (II. kötet.)

Mert valóban, nagysád, lehetetlen kettejük közt párhuzamot vonni. Kegyd gazdag örökösöd, kinek életé folytonos üdv és nagyság, s amaz szerény kis polgár leány, igen egyszerű, igen félénk, ki omnibuszon jár és maga varrja ruháit.

— Ah!... Igaz, Costeclar... — Még mások is... — Bocssánat! — Ugy hiszem ez az egy is elég kezdetnek... Costeclar galant ember... nagyon udvarias... fel sem említem, hogy bőkezű, mint a nagy ur... s köztünk legyen mondva nagyurias a magatartása és külseje is... Mert ne alaphatná a félnék fiatal leány jövőjét... amolyan csinos, vig jövőt csmálhatna neki... csupa rózsám meg gyémánt... Akkor legalább azon örömben részesülünk, hogy a fő körül találkozunk veled... Ujból énekelni kezdte, kissé változtatva a szövegben.

Manon, ki még nemrégiben Házhoz hordott fehér ruhát, Ma Costeclar gyanus pénzével Fizeti uri fogatát... — Jaj! gondola Trégars marquis, mily iszonyuan fázósztó ez a nagy vörös hajó leány! Minthogy azonban még nem tudta határozottan kitalálni, mi szándéka f. „vörös leány“ — Marius vigyázott és hideg maradt mint a kő.

A leány ismét feljé fordult. — Mily furcsa képet vág! mondá. Tán csak nem féltékeny a tüzes Costeclarra? — Nem. Nagysád, nem!... — Akkor hát miért nem akarja, hogy Costeclar szenvedélye megkoronáztassék?

mégis igen furcsa helyzetben látom! Mily csapás, marquis... Ok bátrak, nagysád! — Természetesen. De mi ennél többet ér, az hogy a leányunk pompás hangja van, a mint azt tanára mondja Costeclar-nak. Mért ne mehetne a színházhoz? Az ember sok pénzt szerezhet, ha színésznő. Papa segíteni fogja, ha ő úgy akarja. Papa nagyon befolyásos a színházaknál... leg-alább százezer frankba kerülnek évenként, ottani összeköttetései... — Favoralnének és leányának vannak barátjai... — Ah!... Igaz, Costeclar... — Még mások is... — Bocssánat! — Ugy hiszem ez az egy is elég kezdetnek... Costeclar galant ember... nagyon udvarias... fel sem említem, hogy bőkezű, mint a nagy ur... s köztünk legyen mondva nagyurias a magatartása és külseje is... Mert ne alaphatná a félnék fiatal leány jövőjét... amolyan csinos, vig jövőt csmálhatna neki... csupa rózsám meg gyémánt... Akkor legalább azon örömben részesülünk, hogy a fő körül találkozunk veled... Ujból énekelni kezdte, kissé változtatva a szövegben.

Meglássá, mégis úgy lesz. Huszonöt napo- leont Costeclarra! Tartja ön? Nem? Anél- rösszabb, nem nyerhetek huszonöt napo- leont... Tudom, hogy annak idejében... kiasszony... Hogy hívják?... — Gilberte.

— Lám! mily csinos név, egy pénzár- nok leányának, feltűnően csinos. Igaz, az a mint monadtam, tudom, hajdan Gilberte kiasszony visszautasította Costeclar bíz- otlatát... De akkor, tudja akkor még hisz- tó állása volt szegénynek... Mig most... Ez is oly ostoba dolog mint a többi... de végre hát — enni kell... — Vannak nők, nagysád... kik éhen is tudnak halni... Trégars marquis most már tudta, hová czelez.

Belátja, hogy a rue de la Pépinierében, kitűdötték az ő szándékai; hogy Thaller kiasszony azért küldetett ide, hogy ezen szándékairól, ha lehet, bizonyoságot nyer- jen, s csak azért támadt meg Gilbertet, hogy őt igazsá velle azt remélve, hogy ha- ragyában nyíltan bevallja szándékait... — No bizony! mondá Césarine báróné, Favoral kiasszony is csak olyan, mint a többi... Ha a szeretőre méltó Costeclar és a közén közt kellene választania, tu- dom, nem a közönet választana... Thaller kiasszony mindenkor, azon kívül tulajdonnal bírt, hogy Trégars mu- quisra rendkívül kellemetlen hatást gyako- rolt... de most, e perczben, Marius bi- zonyra visszavonult volna, ha annyira, oly végtelenül nem óhajtatkozni Thaller báróval és nevével... — Hígyje le nagysád, szolt kimért hi- dedséggel, kimélje a szegény fiatal leányt, ki a legszomorubb csapás ért... Még rosszabb is történhetnék önnel... — Velem! Oh! Hát mi történhetnék velem? — Ki tudja!... A leány oly indulatosan ugrott fel he- lyéről, hogy a kerek székek, melyen ül, fel- fordult.

zom, hogy változás kedvéért férjét választok!... Mert végre nekem is el kell szánnom magamat valamikor!... Belső „Három frank hatvannyolc“, valami vékony egyéniséget fog bemutatni nekem, és én azt fogom felelni: — Akár ez, akár más!... és a boldog azon dicsőségben fog részesülni, mely udvarolhat nekem... Minden reggel pompás brokát fog küldeni; esténként a bürze után friss keztyűben ide jön, és három álló óráig untatni fog bűmálásával. Dél- utánonként ezalatt hajba kapnak apival, a homonyai tárgyalása közben... Végre megérkezik a nagy nap. Nem látja előre hogy lesz?... Zenés mise, ebéd, bál, a három frank hatvannyolc... bár egyetlen egy cseremo- niat sem fog elengedni.

Természetesen! A Kölcsönös hit- telben a k igazgatója leányának férjhez- metelene pompás reklame alkalom. Az új- ságok kiteszik a tanuk és vendégek névo- rát... Igaz, hogy az apának rófnyi hosszu orra lesz, miután az azelőtti estén adta át hozományomat; mama feldult arczal fog járnai, mert örökké azon tételődik, hogy nagymama válik belőle; a völgyény iszo- nyi hangulatban lesz, mert csizmája szo- rítja, és én úgy fogok kinézni, mint a visszajáró lélek, mert egész fehérben leszek és a fehér ostoba szin, mely nem áll jól nekem... Oh a gyönyörű családi ünnep!... 14 nappal később férjém úgy megunt, hogy no, és én eddig leszek vele. Egy hónappal később gyűlölni fogjuk egymást, de clubbája és szeretőihez fog visszatérni, és én... Ah! én büszke leszek! Jögmunka lesz ezután egyedül kijárni, és újra megkezdem a régi táncot... clemgyek az erdőbe és bálba, furdokra, futtatásokra, mindenivel, hová anyám jár... iszonyu pénz fogok költeni toillettamre és adóssággal megfizetheti apa... Ime — ez emarült élet, melyre végzetem kárthozatott. Bár Césarine bárónőtől mindent várni

lehet, Trégars marquis mégis láthatólag meg volt lepve.

A leány nevetett elámulással: — Ime, ez a változatlan, előre meghatározott program, folytatás félig szomoruan, félig negyében, s ezért mondom, — hála Isten! a változás kilátására, bármilyen legyen az. Az szemere veti, hogy nem sajnálom Gilberte kiasszonyt; már hogy sajnálhatnám, mikor irigylem! Ó boldog, szászor boldog! Jövője nincsen már jó előre meghatározva, kijelölve, megállapítva. Szegény, de szabad. Husz éves, szép, gyönyörű hangja van, ha úgy akarja, hol nap a színházban, és hat hónap alatt Paris egyik imádott színházába lehet!

Akkor aztán, mily élet lesz az övé!... Ah! ez az, miről álmodozom, és az, mit választottam volna, ha sorsomnak ura vagyok!... De egy gyorsan nyíló ajtó csattanása felbészakította... Thaller báróné belépett.

Miután rögtön ebéd után az operába mentek, és onnan egy estejre, mit Bois d' Ardon vicomtesse adott az este, a báróné természetesen fel volt öltözve.

Merészen kivágott világos szürke atlasz ruhát viselt, cécise bárony és fekete csipke díszszel. Magára felülvált hajába pompás fuksis „puff“ volt alkalmazva, melynek hálfékony indáit nagy gyémánt szalagocok tartá össze, mely az indák végeivel együtt, fehér, márványos vállaira hullt alá... Oh a gyönyörű családi ünnep!... 14 nappal később férjém úgy megunt, hogy no, és én eddig leszek vele. Egy hónappal később gyűlölni fogjuk egymást, de clubbája és szeretőihez fog visszatérni, és én... Ah! én büszke leszek! Jögmunka lesz ezután egyedül kijárni, és újra megkezdem a régi táncot... clemgyek az erdőbe és bálba, furdokra, futtatásokra, mindenivel, hová anyám jár... iszonyu pénz fogok költeni toillettamre és adóssággal megfizetheti apa... Ime — ez emarült élet, melyre végzetem kárthozatott. Bár Césarine bárónőtől mindent várni

és a szükséges számú helyetteseket válassza meg, s általán az 1874. évi XXXIII. t. c. 59., 60. és 61. §-ában megszabott teendőket szem előtt tartva...

28. „Felebbzési beadványhoz csatolt új bizonyítékok a felebbíteli bíróság által csak azon esetekben vehetők figyelembe, ha oly dolgok bővebb bevizsgálására szolgálnak, melyek felebbzési részéről már a központi választmány előtt is állítva voltak.” (1875.—296. sz. ügyben.)

Az alkalmossal megjegyzni a „Törv. Csarnok”, mikép mult vasárnap — május 29-éig bezárólag — a curial bíróságok összesen 354 felebbzési ítéletet hoztak, melyekből eddig 334 felebbzési ítéletet hoztak...

A hivatalos lap, mint már jelezteik, mai számában közli a szerb kongressusi statutumok szövegét az azt megerősítő királyi leirattal együtt.

Mi első Ferenc József, isten kegyelméből ausztriai császár, Csehország királya, stb. és Magyar-, Dalmát-, Horvát-, Törzsszágok apost. királya, stb. Királyi üdvözlétünk mindeneknek, kiket ezen ügy jelenben illet, vagy jövendőben illetni fog.

A görög-keleti szerb nemzeti egyházi kongressus szervezete. A hivatalos lap, mint már jelezteik, mai számában közli a szerb kongressusi statutumok szövegét az azt megerősítő királyi leirattal együtt.

1. §. A görög-keleti szerb nemzeti egyházi kongressus szervezete a metropolia-patriarchának a mult 1874-dik évi augusztus hó 18-án történt ünnepélyes beiktatása után, a Karlovcion ülésű görög-keleti szerb nemzeti egyházi kongressus, a kongressus szervezete...

2. §. A görög-keleti szerb nemzeti egyházi kongressus áll 75 képviselőből, kik közül 25 az egyházi, 50 a világi rendből választatik, a kongressusi választási rend szerint.

3. §. A kongressusi képviselők három évre választatnak. Az időközben megüresült helyeket választott képviselők megbízása az eredetileg megválasztott képviselőkével egy időben enyészik el.

4. §. A képviselők a választók részéről utasításokhoz köve nincsenek. 5. §. A kongressusi képviselők választásának érvényessége fölött a kongressus dönt, és e végből jogában áll megbízottat küldeni ki azon körülmények megállapítása végett, melyeket a választás érvényének megítélésére tudnia szükséges. A megbízott kiküldetését a politikai hatóságok...

mindig előre bejelenti, s ez a rend fenntartására szükséges intézkedéseket megteendő, de közreműködése csak arra terjed ki, hogy a vizsgáló megbízott eljárásában tetteleg ne akadályoztassék.

6. §. A képviselők működésük idejére napidijukat és utiköltségeik kárpótlását kapják a kongressus által meghatározandó mód szerint.

7. §. A görög-keleti szerb nemzeti egyházi kongressus rendszeren minden harmadik évben husvét és pünkösdtől kezdve ötödik évig ülésezik, rendkívüli szükség esetén. A rendkívüli összejövetel szükségét maga a kongressus, vagy a kongressusi választmány (21. §.) vagy ennek elnöke bírálja meg.

8. §. Azon esetben, ha ő felsége legfelsőbb felügyeleti jogát királyi biztos által kívánja gyakorolni, és a kongressus tárgyalásaiba és határozatai hozatalába be nem foly, sem annak törvényes működését nem akadályozhatja.

9. §. A kongressust a metropolia és a patriarcha, vagy ha annak széke üresedésben van, a metropoliai egyházi tanács, ő felsége teendő előleges bejelentés mellett, és ő felsége jóváhagyásának megnyerése után hívja össze. A kongressust ő felsége joga van elnapolni, úgy szintén fel is oszlatt, mely utóbbi esetben a kongressusi képviselők választásának érvényesítik megüresült a kongressus állapítják a metropolia-patriarcha új kongressus összehívására végett tartozik három hónap alatt jelentést tenni ő felségéhez.

10. §. A kongressus határozza meg saját ügyviteli rendjét, mely ő felsége legfelsőbb jóváhagyásának megnyerése után a következő ülésszakon lép érvénybe. A kongressus állapítja meg napirendjét.

11. §. A kongressus megalakulnak nyilatkozik, ha az összes megválasztott képviselők felől több igazolatlan és a kongressusi tisztviselő megválasztottak. A kongressus határozatképessége a kongressusi tagok abszolút többségének jelenléte kívánatik meg, határozatait pedig jelenlévő tagjainak általános többségével hozza.

12. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

13. §. A kongressus választ alelnököt a világi rendből a kongressusi idősök egész tartamára, ki az elnöknek akadályoztatása esetében azt helyettesíti és annak teendőit végzi. Hasonlóképpen a kongressus választja a szükséges jegyzőket minden egyes ülés-szakra.

14. §. A kongressus jegyzőkönyveit a kormány kávéháza hitelesíti, és a m. k. miniszterium elnökeinek hiteles másolatot feltesztetnek. A kongressusi feltevések az elnök, alelnök és jegyző által iratnak alá.

15. §. A kongressus határozatait a kongressus elnöke, illetőleg a kongressusi választmány által hirdettetnek ki a vétetnek foganatba.

16. §. A kongressus semmiféle küldöttséget nem fogad el. A kongressus egyesekkel, testülettel vagy hatóságokkal csak a kongressusi elnökség útján érintkezik.

17. §. A kongressus ülésai nyilvánosak. A rendet és csendet fenntartani az elnök joga és kötelessége; a hallgatóság köteles magát csendesen viselni.

18. §. A kongressus hatásköre — ő felsége legfelsőbb felügyeleti jogának épségben tartása mellett — kiterjed az 1. §-ban érintett tárgyakat illető ügyeknek intézésére, rendezésére, saját közegei általi igazgatására és az azokra vonatkozó határozatok végrehajtására; ilyenek nevezetesen: 1-ször. A görög-keleti szerb nemzeti egyházi önkormányzat fenntartásáról való gondoskodás. 2-ször. A görög-keleti szerb metropolia-patriarcha és a metropoliai közegek megválasztása.

19. §. Különösen a kongressus teendői közé tartozik, hogy megállapítsa: 1-ör. A plébániák, esperességek és egyházmegyék rendezését illető szabályzatokat, ideértve az egyházmegyék számának és területének megállapítását is; továbbá az egyházközösségek, egyházmegyék és metropolia hatóságok, egyházmegyék gyűlése, és a görög-keleti szerb nemzeti egyházi kongressus szervezeteire vonatkozó szabályzatokat. 2-ör. A plébániák paszák, zárdabéli szerzetesek, esperesek, püspökök és a metropolia-patriarcha javadalmasait illető szabályzatokat. 3-ör. A hitfelekezeti alsóbb és felsőbb rendű iskolák és tanintézetek szervezésére vonatkozó szabályzatokat, ideértve a tanrendszer megállapítását is, az államtörvények korlátai között; kivéve azonban a hittani intézet tanrendszerét, melyet a püspöki zsinat szabályoz, és pedig a világi tantervgyakart illetőleg a nemzeti egyházi iskolai tanács meghatalmazásával. 4-ör. A nemzeti egyházi javak — ideértve a zárdajavakat is — alapok és alapítványok igazgatására, ellenőrzésére és hovaforrására vonatkozó szabályzatokat, az alapítási célra való tekintettel, a mint ez az 1868. aug. 10-iki kir. rendelettel jóváhagyott 1865-iki kongressusi végzésben is meg van határozva. 5-ör. A metropolia-patriarcha és a püspökök kezelése által álló nemzeti egyházi javak, alapok és alapítványok felügyeletéről szóló szabályzatokat. 6-ör. A görög-keleti szerb nemzeti egyházi alapok és alapítványokból való kölcsönadásokat illető szabályzatokat. 7-ör. Fegyelmi szabványokat és rendszabványokat a kongressus által hozott szabályzatok körében 8-ör. Új zárdák felállítását és fenállók ellenőrzését iránti intézkedéseket; mindezen eddig elősorolt kongressusi szabályzatok és intézkedések csak ő felsége jóváhagyása után lépnek érvénybe. 9-ör. Az egyházi és mivelődségi célok szükségleteire fordítandó költségeknek, minden nemzeti egyházi alapok, alapítványok és intézeteknek — ideértve a zárdákat is — a kongressus által megállapított előirányzata a m. kir. miniszterium elnökeinek feltevéseket, az a fölötti felügyelés végett, hogy az alapok és alapítványok kezelésében a fennálló szabályzatok megtartatnak-e? Ha a nemzeti egyházi javak, alapok és alapítványok elidegenítése, megterhelése vagy átvaltoztatása, illetőleg céljának megmésztása, valamint az előirányzatban megállapított valamely szükségletnek rovatul utján kivételre forog fenn: erre ő felségének beleegyezése kívánatik. 10-ör. A zárszámítások előirányzatban megnevezett alapokról, alapítványokról és intézetekről — kivéve a zárdai és tanintézetek számadatokat, melyekről a szerződés 22. §. h) pontja intézkedik — a vég-határozat kiadása előtt a m. k. miniszterium elnökeinek feltevéseket, annak felügyelés végett, hogy a kongressus előirányzatával megegyezzenek-e, és hogy azok megvizsgálása (revíziója) alaki tekintetben helyesen vitetett-e végre? A plébániák, esperességek és egyházmegyék száma és területének megállapítása, új zárdák felállítását és a meglévő megszüntetése, az egyházi consistoriumok és metropoliai egyházi tanács (appellatorium) szervezése a püspöki zsinat meghatalmazásával történik.

20. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

21. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

22. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

23. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

24. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

25. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

26. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

27. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

28. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

29. §. Különösen a kongressus teendői közé tartozik, hogy megállapítsa: 1-ör. A plébániák, esperességek és egyházmegyék rendezését illető szabályzatokat, ideértve az egyházmegyék számának és területének megállapítását is; továbbá az egyházközösségek, egyházmegyék és metropolia hatóságok, egyházmegyék gyűlése, és a görög-keleti szerb nemzeti egyházi kongressus szervezeteire vonatkozó szabályzatokat. 2-ör. A plébániák paszák, zárdabéli szerzetesek, esperesek, püspökök és a metropolia-patriarcha javadalmasait illető szabályzatokat. 3-ör. A hitfelekezeti alsóbb és felsőbb rendű iskolák és tanintézetek szervezésére vonatkozó szabályzatokat, ideértve a tanrendszer megállapítását is, az államtörvények korlátai között; kivéve azonban a hittani intézet tanrendszerét, melyet a püspöki zsinat szabályoz, és pedig a világi tantervgyakart illetőleg a nemzeti egyházi iskolai tanács meghatalmazásával. 4-ör. A nemzeti egyházi javak — ideértve a zárdajavakat is — alapok és alapítványok igazgatására, ellenőrzésére és hovaforrására vonatkozó szabályzatokat, az alapítási célra való tekintettel, a mint ez az 1868. aug. 10-iki kir. rendelettel jóváhagyott 1865-iki kongressusi végzésben is meg van határozva. 5-ör. A metropolia-patriarcha és a püspökök kezelése által álló nemzeti egyházi javak, alapok és alapítványok felügyeletéről szóló szabályzatokat. 6-ör. A görög-keleti szerb nemzeti egyházi alapok és alapítványokból való kölcsönadásokat illető szabályzatokat. 7-ör. Fegyelmi szabványokat és rendszabványokat a kongressus által hozott szabályzatok körében 8-ör. Új zárdák felállítását és fenállók ellenőrzését iránti intézkedéseket; mindezen eddig elősorolt kongressusi szabályzatok és intézkedések csak ő felsége jóváhagyása után lépnek érvénybe. 9-ör. Az egyházi és mivelődségi célok szükségleteire fordítandó költségeknek, minden nemzeti egyházi alapok, alapítványok és intézeteknek — ideértve a zárdákat is — a kongressus által megállapított előirányzata a m. kir. miniszterium elnökeinek feltevéseket, az a fölötti felügyelés végett, hogy az alapok és alapítványok kezelésében a fennálló szabályzatok megtartatnak-e? Ha a nemzeti egyházi javak, alapok és alapítványok elidegenítése, megterhelése vagy átvaltoztatása, illetőleg céljának megmésztása, valamint az előirányzatban megállapított valamely szükségletnek rovatul utján kivételre forog fenn: erre ő felségének beleegyezése kívánatik. 10-ör. A zárszámítások előirányzatban megnevezett alapokról, alapítványokról és intézetekről — kivéve a zárdai és tanintézetek számadatokat, melyekről a szerződés 22. §. h) pontja intézkedik — a vég-határozat kiadása előtt a m. k. miniszterium elnökeinek feltevéseket, annak felügyelés végett, hogy a kongressus előirányzatával megegyezzenek-e, és hogy azok megvizsgálása (revíziója) alaki tekintetben helyesen vitetett-e végre? A plébániák, esperességek és egyházmegyék száma és területének megállapítása, új zárdák felállítását és a meglévő megszüntetése, az egyházi consistoriumok és metropoliai egyházi tanács (appellatorium) szervezése a püspöki zsinat meghatalmazásával történik.

30. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

31. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

32. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

33. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

34. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

35. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

36. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

37. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

38. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

39. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

40. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

41. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

42. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

43. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

44. §. A kongressus elnöke a karlovcion és görög-keleti szerb metropolia-patriarcha, vagy a metropolia-patriarchai széke üresedésében a felszentelése szerint legidősebb püspök.

— Kösönöm a bókot! Szerencsétlen sémegre, edes mama, soha sem voltam inkább eszemen, mint épen jelenleg. Mit mondhat, néhány perc előtt? „Szaladj, Trégars marquis van itt kezdet megkérni, a dolog el van intézve.” És én, kár magamat farszantom. Ha egy millió hozomány helyett, apa két milliót adna, nem négyet, nem ha mindjárt mindazon milliórdokot adna miket Franciaország Poroszországnak fizetett, Trégars marquis még akkor sem venne feleségül. . . .

— És szeme közé nézve Mariusnak, hátrorottnan kérd: — Nemde marquis ur, igazam van, semmi áron sem akarom nőül? . . . No, feleljen, de szavára . . . Trégars marquis helyzete valóban igen kellemetlen volt a két nő között, ki mindkettő a harag és felindulás szenvedélyével lángolt, bár ez érzelmeket igen különbözőleg nyilvánítottak.

— Azt hiszem, nagysáid, kezd, hogy kegyed tréfiából megszólta önmagát . . . — Oh! esküszöm magának, hogy nem! felel szenvedélyesen a leány! És ha mama közebe nem jő, még egész más dolgokat hallott volna. De ez nem felelet. — S mutatn Trégars marquis hallgatott, Césarine anyjának fordult: — Nos! — Látod . . . mondá. Ki volt mindnyájan azt gondolták, hogy a pénz mind, s hogy minden eladó és minden megvehető! — Nem, nem, százszor nem! Vannak még férfiak, kik a világ minden aranyáért nem osztanák meg nevüket Thaller Césarineval. Furcsa, de így van edes mama, és ebbe bele kell nyugodnod. — És Marius fel fordult, és minden egyes szótátot hangsúlyozta, mintha attól félne, hogy az ifju nem találja felfogni a célzást. — A férfiak, a kiskról beszéltek, szót lassan, elvezik azon lányokat, kik éhen tudnának halni . . .

Thaller báróné jobban ismerte leányát, semhogy ne tudná, hogy hiába parancsolna feleleket. „Igen, igaz, szeretem Gilbertet és egy hó letelte előtt Trégars marquisnál leszen? . . .” — Thaller báróné a szavak hallatára oly indulatosan ugrott fel helyéről, hogy karosszéke elé a falig gurult. — Ön elvonná Favoral Gilbertet! Ön! — En! — Egy hűtlen pénzárnyék, egy megbecsenelt ember leányát, kit a törvény üldöz és a kire gályarabság vár! . . . — Igen! — És oly hangszóval, mely Thaller báróné fehér vállait végborongatá, Trégars marquis lassan ejté ki a következő szavakat: — Bármilyen volt Favoral Vince büne, akár ő lopta el, akár nem a tizenkét milliót, mely a Kölcse nő s hit el pénztréfiából hiányzik, legyen bár egyedül vétkes, vagy legyenek czinkosai, legyen bár gazember vagy örült, tolvaj vagy kijáratott bolond — Gilberte nem felelős. . . . — Hát ön ismeri a Favoral családot? — Anyyira, hogy ezentul ügyét magamévá tettem! — A báróné felindulása és zavara oly nagy volt, hogy meg sem kísérelte annak elpalástolását. — Egy semmihiányos lány! — szolt megvetőleg. — Szeretem! — Egy koldust! . . . Césarine nemes mozdulattal felegyenesedett. — Oh! kiálta, hisz épen mert szegény, lehet ő szeretni! — És kezét nyujtva Trégars marquisnak megindulással szolt: — Ez igen szép, valóban igen szép öntől! — A báróné szeméi önkívületen dühben égtek. — Szerencsétlen! szakítá félbe leánya szavait, — örült! Ha atyád megtalálja tudni . . .

— Hát ki mondaná el neki társalgásunkat? Trégars marquis? . . . Nem tenei ilyet. Te?! — Te nem mernéd! . . . Thaller báróné egész magasságára felgyenesedett, haragból kifeszült kellel, fejét hátra vetve, villámzó szemekkel, kezével az ajtóra mutatva, parancsolólag kiálta: — Césarine! — Távozzék! . . . Parancsolom! . . . De mozdulatlanul helyén maradvá, a fiatal leány kihívólag nézett végig anyján. — No, no, csillapodjál, szolt megsemmisítő gunnyal, különben egész este megromlik az arczied. — Panaszokod talán? Izgatom-e magamat ezen eszemekkel? És mégis ki az oka, ha becsületlen kötelességemmel teszi, hogy minden becsületlen embernek, ki nőül akar venni, azt kell oda kiáltanom: „Vigyzát! pórl járj!” Gilberte hadt menjen férjhez, le legyen boldog, legyen sok gyermeke, és a házanyajavító és rántásaharó szerepe. A mi szereplim edes anyám, az melyre engemet te tanítal, az a mulatás, a nevetés, éj-jel nappal, míg belehalunk! . . . — Egy belépő inas félbeszakítá a beszéd folyamát. — Vissza jövek! . . . — Kellemtelen, zavarba ejtő csend követé Thaller báróné gyors eltűnését. — Césarine küsszonya a kandallóhoz közeledve, annak márvány faragványaira könykölt, és homlokát kezére hajtva, benső felindulással remegve, állott. — Életemben tán először, félénk zavar vett erőt rajta s nagy, halvány kék szemét elfordítá, mintha attól félt volna, hogy gon-

— Hát ki mondaná el neki társalgásunkat? Trégars marquis? . . . Nem tenei ilyet. Te?! — Te nem mernéd! . . . Thaller báróné egész magasságára felgyenesedett, haragból kifeszült kellel, fejét hátra vetve, villámzó szemekkel, kezével az ajtóra mutatva, parancsolólag kiálta: — Césarine! — Távozzék! . . . Parancsolom! . . . De mozdulatlanul helyén maradvá, a fiatal leány kihívólag nézett végig anyján. — No, no, csillapodjál, szolt megsemmisítő gunnyal, különben egész este megromlik az arczied. — Panaszokod talán? Izgatom-e magamat ezen eszemekkel? És mégis ki az oka, ha becsületlen kötelességemmel teszi, hogy minden becsületlen embernek, ki nőül akar venni, azt kell oda kiáltanom: „Vigyzát! pórl járj!” Gilberte hadt menjen férjhez, le legyen boldog, legyen sok gyermeke, és a házanyajavító és rántásaharó szerepe. A mi szereplim edes anyám, az melyre engemet te tanítal, az a mulatás, a nevetés, éj-jel nappal, míg belehalunk! . . . — Egy belépő inas félbeszakítá a beszéd folyamát. — Vissza jövek! . . . — Kellemtelen, zavarba ejtő csend követé Thaller báróné gyors eltűnését. — Césarine küsszonya a kandallóhoz közeledve, annak márvány faragványaira könykölt, és homlokát kezére hajtva, benső felindulással remegve, állott. — Életemben tán először, félénk zavar vett erőt rajta s nagy, halvány kék szemét elfordítá, mintha attól félt volna, hogy gon-

— Hát ki mondaná el neki társalgásunkat? Trégars marquis? . . . Nem tenei ilyet. Te?! — Te nem mernéd! . . . Thaller báróné egész magasságára felgyenesedett, haragból kifeszült kellel, fejét hátra vetve, villámzó szemekkel, kezével az ajtóra mutatva, parancsolólag kiálta: — Césarine! — Távozzék! . . . Parancsolom! . . . De mozdulatlanul helyén maradvá, a fiatal leány kihívólag nézett végig anyján. — No, no, csillapodjál, szolt megsemmisítő gunnyal, különben egész este megromlik az arczied. — Panaszokod talán? Izgatom-e magamat ezen eszemekkel? És mégis ki az oka, ha becsületlen kötelességemmel teszi, hogy minden becsületlen embernek, ki nőül akar venni, azt kell oda kiáltanom: „Vigyzát! pórl járj!” Gilberte hadt menjen férjhez, le legyen boldog, legyen sok gyermeke, és a házanyajavító és rántásaharó szerepe. A mi szereplim edes anyám, az melyre engemet te tanítal, az a mulatás, a nevetés, éj-jel nappal, míg belehalunk! . . . — Egy belépő inas félbeszakítá a beszéd folyamát. — Vissza jövek! . . . — Kellemtelen, zavarba ejtő csend követé Thaller báróné gyors eltűnését. — Césarine küsszonya a kandallóhoz közeledve, annak márvány faragványaira könykölt, és homlokát kezére hajtva, benső felindulással remegve, állott. — Életemben tán először, félénk zavar vett erőt rajta s nagy, halvány kék szemét elfordítá, mintha attól félt volna, hogy gon-

— Hát ki mondaná el neki társalgásunkat? Trégars marquis? . . . Nem tenei ilyet. Te?! — Te nem mernéd! . . . Thaller báróné egész magasságára felgyenesedett, haragból kifeszült kellel, fejét hátra vetve, villámzó szemekkel, kezével az ajtóra mutatva, parancsolólag kiálta: — Césarine! — Távozzék! . . . Parancsolom! . . . De mozdulatlanul helyén maradvá, a fiatal leány kihívólag nézett végig anyján. — No, no, csillapodjál, szolt megsemmisítő gunnyal, különben egész este megromlik az arczied. — Panaszokod talán? Izgatom-e magamat ezen eszemekkel? És mégis ki az oka, ha becsületlen kötelességemmel teszi, hogy minden becsületlen embernek, ki nőül akar venni, azt kell oda kiáltanom: „Vigyzát! pórl járj!” Gilberte hadt menjen férjhez, le legyen boldog, legyen sok gyermeke, és a házanyajavító és rántásaharó szerepe. A mi szereplim edes anyám, az melyre engemet te tanítal, az a mulatás, a nevetés, éj-jel nappal, míg belehalunk! . . . — Egy belépő inas félbeszakítá a beszéd folyamát. — Vissza jövek! . . . — Kellemtelen, zavarba ejtő csend követé Thaller báróné gyors eltűnését. — Césarine küsszonya a kandallóhoz közeledve, annak márvány faragványaira könykölt, és homlokát kezére hajtva, benső felindulással remegve, állott. — Életemben tán először, félénk zavar vett erőt rajta s nagy, halvány kék szemét elfordítá, mintha attól félt volna, hogy gon-

— Hát ki mondaná el neki társalgásunkat? Trégars marquis? . . . Nem tenei ilyet. Te?! — Te nem mernéd! . . . Thaller báróné egész magasságára felgyenesedett, haragból kifeszült kellel, fejét hátra vetve, villámzó szemekkel, kezével az ajtóra mutatva, parancsolólag kiálta: — Césarine! — Távozzék! . . . Parancsolom! . . . De mozdulatlanul helyén maradvá, a fiatal leány kihívólag nézett végig anyján. — No, no, csillapodjál, szolt megsemmisítő gunnyal, különben egész este megromlik az arczied. — Panaszokod talán? Izgatom-e magamat ezen eszemekkel? És mégis ki az oka, ha becsületlen kötelességemmel teszi, hogy minden becsületlen embernek, ki nőül akar venni, azt kell oda kiáltanom: „Vigyzát! pórl járj!” Gilberte hadt menjen férjhez, le legyen boldog, legyen sok gyermeke, és a házanyajavító és rántásaharó szerepe. A mi szereplim edes anyám, az melyre engemet te tanítal, az a mulatás, a nevetés, éj-jel nappal, míg belehalunk! . . . — Egy belépő inas félbeszakítá a beszéd folyamát. — Vissza jövek! . . . — Kellemtelen, zavarba ejtő csend követé Thaller báróné gyors eltűnését. — Césarine küsszonya a kandallóhoz közeledve, annak márvány faragványaira könykölt, és homlokát kezére hajtva, benső felindulással remegve, állott. — Életemben tán először, félénk zavar vett erőt rajta s nagy, halvány kék szemét elfordítá, mintha attól félt volna, hogy gon-

— Hát ki mondaná el neki társalgásunkat? Trégars marquis? . . . Nem tenei ilyet. Te?! — Te nem mernéd! . . . Thaller báróné egész magasságára felgyenesedett, haragból kifeszült kellel, fejét hátra vetve, villámzó szemekkel, kezével az ajtóra mutatva, parancsolólag kiálta: — Césarine! — Távozzék! . . . Parancsolom! . . . De mozdulatlanul helyén maradvá, a fiatal leány kihívólag nézett végig anyján. — No, no, csillapodjál, szolt megsemmisítő gunnyal, különben egész este megromlik az arczied. — Panaszokod talán? Izgatom-e magamat ezen eszemekkel? És mégis ki az oka, ha becsületlen kötelességemmel teszi, hogy minden becsületlen embernek, ki nőül akar venni, azt kell oda kiáltanom: „Vigyzát! pórl járj!” Gilberte hadt menjen férjhez, le legyen boldog, legyen sok gyermeke, és a házanyajavító és rántásaharó szerepe. A mi szereplim edes anyám, az melyre engemet te tanítal, az a mulatás, a nevetés, éj-jel nappal, míg belehalunk! . . . — Egy belépő inas félbeszakítá a beszéd folyamát. — Vissza jövek! . . . — Kellemtelen, zavarba ejtő csend követé Thaller báróné gyors eltűnését. — Césarine küsszonya a kandallóhoz közeledve, annak márvány faragványaira könykölt, és homlokát kezére hajtva, benső felindulással remegve, állott. — Életemben tán először, félénk zavar vett erőt rajta s nagy, halvány kék szemét elfordítá, mintha attól félt volna, hogy gon-

törvé törvé el ne rend nek el ben c ránk kor, ujtán pthán kir. u. H kalma gyará követ legye csalat vny nem kik m list c létez dobál A birák minde nyét f leszen az pol laptáj L Münsz és alkan pokna kat eg mos cs király nem i kezde hogy ezentu litikai a kor ni, ho nitja a nyiltan inkább kelt tá uralma sem ko poleon kevésb másfél hogy tegyen ki, a m annect. An rést al ros szó le a r Oroszo az ang nyagya Ez szövets szövets szágnál állítják Az fel van nyi tíó teré Fran az napó dott v kedlye tudjuk, nos vics a válass gyalni. elhatáro tartások a vélem tási tör tinnium Du fa u szavazá de a ha gé muts a névs fogva k rium ol maradv Déca z hogy el ják, meg kevésb formát E hírek veszdly jelentet hez rag mint a lasztam Maj cca biz lett van hogy f között a neme a másik gyalású válság el fel terve nemzeti iparkodt cért ér A h közható gyalású a kama a köztá ruházás korlása össeten lennéne náni a vélekedés válatos, ticus esz

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEGYZÉSE

(HIVATALOS.)

A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEGYZÉSE 1875. május 31-án.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, currencies, and securities. Includes sections for 'Gabona árak', 'Kötvények', 'Záloglevelek', and 'V. Közlökölési vállalatok'.

EDER ANTAL GYULA zongora-ügynöksége. Advertisement for piano and organ sales, featuring an illustration of a piano.

TÉRFI ANTAL, órásnak. Advertisement for watch and clock repairs, located at Deák Ferenc-utca 4. sz.

HELFI IGNÁCZ lapja: A NÉPZÁSZLÓJA. Political newspaper advertisement.

TERMO. Advertisement for a game or product, mentioning Budapest and Bécs.

Hampel Győző, Budapest, nagy (3)korona-utca 16. sz. Advertisement for a grocery store with a list of goods and prices.

Dr. KRUSZ KRIZOSZTOM, orvos. Advertisement for a doctor's services, specializing in various ailments.

Épen most jelent meg GYŐR egyetemes leírása. Advertisement for a book about Győr, written by Dr. Krusz Krizosztom.

IRODALMI KINCSTÁR. Advertisement for a literary collection or library.

A Franklin-Társulat. Tizedik évfolyam. Jogtudományi Közlöny. Advertisement for a legal journal.

Dr. HANDLER MÓR. orvos- és sebészudor, szülész és szemész. Advertisement for a doctor's services.

A „Franklin-Társulat” kiadó-hivatalában. Legelőször magyar politikai napilap. NEMZETI HIRLAP. Advertisement for a political newspaper.

A „Franklin-Társulat” kiadó-hivatalában. Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok. Advertisement for a Sunday newspaper.

A FRANKLIN-TÁRSULAT. Utazás a holdba és a hold körül. Advertisement for a book about space travel.

WEBER GYÖRGY. A világtörténet tankönyve. Advertisement for a world history textbook.

Vertical text on the far right edge of the page, including the word 'Első év' and other fragments.